

Сега у всички има наслоявания. Аз ги наричам неестествени наслоявания, които ви пречат да схванете правилните прояви в природата. Разбира се, у човека има и правилни прояви, има дни през годината, когато вие мислите добре, идейно и прилагате правилно. Но тия светли дни и минути са много редки... Вие трябва да се освободите от тия наслоявания по един разумен начин... Вие мислите, че няма наслоявания отвън. Не, всеки ден има такива наслоявания върху всеки човек. Те са малко, но все-таки причиняват голяма вреда на душата ви или върху развитието на вашия ум. Даже много учени хора, много младежи, които са обещавали от ранна възраст да бъдат таланти и способни, са били завличани от тия утайки и са останали последни в живота.

Някой път природата прави благодеяние на такъв човек: туря го в сиромашия, т.е. туря го във водата и той става чист. Ще кажете: как така? Да, тя го чисти чрез страданията, не го оставя да има удоволствия в света, а го заставя да изкарва храната си с пот на чело. Дето и да се обърне, няма приятел който да му помогне и той живее с постоянната мисъл какво да работи днес, утре, да преживее някак. И от това силно напрежение на мисълта, този прах, който се е полепил върху него, отскача и той се чисти постоянно.

Когато човек се нервира, кръвта започва да се събира в задната част на главата, от това личните му чувства се развиват и той прилича на оса. Който го бутне, той го жегне. Този жегне, онзи жегне и по този начин създава ред неприятели около себе си.

Двама души, за да бъдат братя в духовно отношение, те трябва да бъдат с еднородни, с подобни идеи, да имат единство в стремежа си.

Вие, като единица, сами за себе си, не можете да живеете. Силното индивидуализиране произлиза от силно развити лични чувства. Когато хората искат да станат единица в света, да живеят само за себе си, те се индивидуализират и сами си създават най-голямото зло, най-голямата отрова. Невъзможно е човек да живее сам за себе си, да бъде единица. Защото единица в света е само Бог, разумният принцип, който е създал всичко и живее за всички. А ти, като се индивидуализираш, започваш да презираш всички същества, които Бог е създал и с които Той живее. Тогава в теб се създава това лошо настроение и ставаш нещастен.

Защото трябва да знаете, че в един клас, в какъвто сте, вие имате отношения един спрямо друг. И ако вашите отношения не са правилни, само един от вас е в състояние да причини големи страдания на целия клас. И обратното става: един от класа може да внесе за всички едно велико добро във всяко отношение. Предназначението, което ви е дадено във великия живот, ще се изрази по който и да е начин, само че вие можете да спънете временно вашето развитие.

Човек казва: „Аз съм човек и като такъв имам право да мисля нещо особено.“ Това е егоизъм – превишаване на своето право. Алчността седи в това, когато някой изисква да бъде обичан от всички. Не си правете илюзия да мислите, че някой ученик може да бъде обичан от целия клас, това е немислимо. Половината от класа може да го обича, трите четвърти – също, но целият клас да го обича, това е немислимо. Всякога в един клас от сто души ще има най-малко десет души, които ще бъдат на противоположния полюс, при особено мнение... Когато деветдесетте са щастливи, те трябва да отделят десятък от своето щастие, да го дадат на своите недоволни братя, за да станат и те щастливи. Те са недоволни, защото имат в случая недоимък, намират се при особени условия. Вие сте изпитвали това състояние: седнете например да учите, решавате някоя задача, но умът ви е разсеян; правите опит да се концентрирате, минава час, два, три, докато най-после дойде едно разположение, при което можете да учите. Ето защо, за да изработите характер в себе си, вие трябва да разбирате законите на Живата Природа. Човек не може всякога да учи, както не може всякога и да сее... Има между вас, които искат да имат всякога добро разположение. Не, закони има за всичко. Когато сте във физическия свят, има закони, които определят вашата мисъл, вашето чувстване и разположение.

Ще ви задам следния въпрос: за да има хармония между двама души, какви черти трябва да имат те? Например вие искате да имате един приятел; как ще го придобиете?... Аз ще ви кажа: в присъствието на онзи, който ще ви бъде приятел, вие чувствате една приятност, свободни сте – вие изпитвате свобода на сърцето, на ума и на волята. Ако и той се усеща също тъй свободен при вас, колкото минава времето, вие ставате все по-добри приятели и нищо не може да ви раздели – каквито препятствия и да се явят между вас, вие ще издържите. Това е правило. Но щом има едно малко търкане помежду ви, може да има приятелство, но само за година, две и след това ще изчезне. По този закон, за да бъдат двама души приятели, ако са мъже, единият трябва да върви по мъжка линия, а другият – по женска; ако са сестри – пак същият закон: едната сестра трябва да върви по бащина линия, а другата – по майчина линия. Ако и двете вървят по бащина линия, запознанство може да има, но и спор ще има; дълго приятелство обаче не може да има – такъв е законът. Тогава работи осморката – (∞): горната линия е женска, а долната – мъжка. Или това можем да уподобим на мозъка в човека, който има две полушария – ляво и дясно. Енергиите от лявото полушарие се проявяват през дясната страна на човека. Човек е разделен на два полюса: лявата страна в него върви по женска линия, а дясната – по мъжка. Онзи, който разбира

закона, ще има предвид тези течения. Да кажем, че някой върви по мъжка линия; с коя част от мозъка си ще се докоснете до него? – С лявата част. Значи той ще ви тури отляво на себе си и в такъв случай по отношение на него ще работите повече с вашите чувства; ако пък е от дясната страна, ще работите повече с вашия ум. Ако някой върви по женска линия, той ще ви докосне от дясната ви страна. Мислите ли, че е случайно, дето някои ходят от лявата ви страна, а други – от дясната? Не е случайно – енергиите от дясното полушарие минават през лявата ръка. Това е един сложен закон. Затова, като дойдете до окултната наука, вие трябва да знаете как да владеете мозъка си и как да го поляризирате. Вие трябва да знаете кога ще действате с лявата част на вашия мозък и кога – с дясната. Ако не разбирате законите, ще се намерите в голяма мъчнотия; ако ги разбирате, един път ще минете в дясното полушарие, друг път – в лявото. Трябва да мените състоянията на мозъка си. Тази е една от причините, дето хората не могат да живеят добре; това съм намерил в своите изследвания.

Сега например всички се оплакват, че няма хармония. Как ще има хармония, във вас се натрупват излишни енергии, които вие не знаете как да изразходвате. И тогава тя се изразходва в съмнение или в гняв, или в необузdana страст, или в боксиране. Тази енергия трябва да се изразходва по някакъв начин. Природата е много възискателна, тя не обича да се задържат нейните енергии – тя дава толкова, колкото е потребно, а излишъкът ще го вземе и ще ти създаде неприятност. Този закон е верен. Богатите хора искат да се осигурят, имат един, два, три, четири милиона лева, но освен че не могат да се осигурят, техният живот се влошава. Идеята да се осигурят е хубава, но това е качество на човешкия Дух – щом човек разбира законите на Духа, той е осигурен.

Например във вашия клас понякога заболяват някои от другарите ви, но вие оставате безучастни към тях. Вие не обичате да си помагате; туй не е добра черта у вас. Не, като се разболе някой, вие даже трябва да изучавате причините защо вашият приятел е болен и с какво може да му помогнете. Така може да внесете едно микроскопическо подобрение в него, то е достатъчно. Утре и вие може да се разбоleetе, всеки е изложен на заболяване.

Когато човек изхвърли от ума, сърцето и душата си всички отрицателни мисли, желания, които разрушават, той се подмладява.

Да кажем, че някой от вас влиза в една гостилница и гостилничарят му казва: „Един от вашите приятели яде тука и не си плати.“ Какво трябва да направите? Вие трябва да кажете: „Извинете, моят приятел отдавна ме упълномощи да платя вместо него, но аз забравих.“ И ако имате пари, още този момент ще платите. (– Това няма ли да бъде

лъжа?)– Не, погрешката е пак негова. Законът е верен – щом този гостилничар ми казва, че моят приятел не си е платил, аз вече съм задължен да изправа неговата грешка, без да казвам нещо. Ако аз кажа на гостилничаря: „Добре, аз ще платя за него“, това е човешка постъпка. От моя страна ще направя благороден жест, ако аз извадя пари и платя на гостилничаря от името на приятеля си, без да му кажа какво съм направил за него. Това наричам аз солидарност в ядене и пиене. Вие ще кажете: „Ами ако платя на този, на онзи гостилничар, какво ще стане с моя джоб?“ Не се плашете, това ще се случи може би веднъж в живота ви, но казвам: този е истинският начин, по който трябва да постъпвате. Във вас трябва да има готовност за такъв жест. Ако ти не можеш, ще повикаш друг, ще му кажеш: „Би ли платил за един наш приятел в гостилницата?“ Ще му кажете това и повече няма да му четете морал – няма да казвате: „Знаеш ли какво направил нашият приятел?“ Не, просто ще го повикаш и ще му кажеш: „Един наш брат забравил да си плати на гостилницата, можеш ли да платиш ти?“ Ако не може и той, ще съберете помежду си пари, ще платите и ще си мълчите. Това е характер! Той като узнае, че съкласниците му са платили за него, в душата му ще се зароди едно благородно желание и ще каже: „Както са постъпили моите приятели, така ще постъпвам и аз.“ Ето начин за морализиране.

Ако вие работите така, ще имате съдействието на Живата Природа, на Невидимия свят, на светиите, на Ангелите, на всички Напреднали същества. Те ще ви съдействат – нищо няма да изгубите, напротив – ще спечелите. Това е, за да имате спокойствие, да можете да учите. Защото голямата сиромашия и голямата изолираност в света лишават човека от възможността да се учи, все трябва да има някой да го подкрепи. Само Бог може да живее самичък в света, а всички същества от Бога надолу имат нужда да си помагат. Човек трябва да чувства, че има някой, който храни нежни и благородни чувства към него, той трябва да знае, че има поне един човек в света, който е готов в даден случай да се пожертва за него – тогава той ще има кураж да живее. Това е една морална сила, която крепи човека – тогава той може да учи, всичко може да направи.

Та отношенията, които сега ви свързват, работят за вашето бъдеще. Разбира се, аз ви привеждам този пример, за да постъпвате така от добра воля, по закона на Любовта. Защото ако това стане като един механически закон за вас, нищо няма да ви ползва.

Железарят, докато не сгореши желязото, нищо не може да направи от него. Затова и Природата, за да направи нещо от вас, ще ви тури в пещта, ще ви нагореши и след това, като разберете какво ви е необходимо, тя ще ви тури във водата си и ще ви кали. Тя няма да ви остави като баби, ще ви закали. Но казвам: ще минете през известни процеси. Някой път ще чувствате, че сте слаби, някой път ще чувствате, че сте много силни, но не уповавайте на това. Силата не седи нито в едното, нито в другото състояние, нито в мекотата, нито в твърдостта – това са само преходни състояния на естеството на

вашето развитие.

После, трябва да спазвате следния закон: вие храните едно хубаво чувство към някого, но трябва да знаете, че в това чувство не трябва да има никакво раздвояване. Две мнения да няма за него – в даден случай вие трябва да знаете обичате ли някого, или не го обичате. Чувството ви към него трябва да бъде строго определено: ако го обичаш, да знаеш, че го обичаш; и ако не го обичаш, пак да знаеш. Категоричен да бъдеш в чувствата си! Няма по-лошо нещо от това да не знаеш какви са чувствата ти в даден случай и да считаеш някога омразата за любов, а любовта – за омраза. Аз вземам думата Любовката необходима сила в Живота. Например вземам чашата, отивам при извора, измивам я хубаво, напълвам я и я занасям на моя приятел; в дадения случай аз зная, че тази вода е тъй чиста, както ако е налята за мене – това значи да зная какви са моите чувства към някого. Такива трябва да бъдат и вашите отношения. Същият закон е и по отношение на хляба: най-хубавото, което употребявам за себе си, трябва да дам и на приятеля си, и да съм доволен от това. Така се създават добрите нрави в човешкия характер и добрата човешка мисъл.

А сега например дойде ви някой на гости, казвате му: „Аз имам високо мнение за вас“, но след като той излезе и дойде друг, казвате: „Той не е толкова даровит.“ Не, ще казваш истината на приятеля си, който и да е той, няма да я намалиш или увеличиш пред него, а зад гърба му да говориш друго – зад гърба му нищо няма да казваш. Само така ще се образуват добри отношения между вас. Няма нищо по-лошо от това, когато говориш нещо лошо зад гърба на някого. Пък ако не можете да кажете нещо добро за един човек, мълчете – така трябва да бъде между вас. Ако искате да кажете за някого нещо лошо, кажете му го в лицето, но намерете един метод за това – кажете му го по най-мекия начин, кажете му: „Искам да ти кажа нещо, но няма да се обидиш.“ Като му го казвате, да не се страхувате. Ако намерите за необходимо, ще му кажете истината в най-мека форма и тогава тя ще принесе полза. Тъй ще се образуват интимни, благородни отношения между вас, защото само те могат да бъдат трайни.

Трябва да знаете, че комуто много се дава, от него много се иска.

Резюме на лекция пред МОК, държана от Учителя на 4 май 1924 г.